

ELÄKÖÖN NEUVOSTO-ARMENIA!

Kiusattu ja kovia kokenut Armenia, joka on Ententen ja dashnakkien armosta joutunut nälänhätään, hävitykseen ja karkuteille,— tämä kaikkien „ystävien“ pettämä Armenia on nyt löytänyt pelastuksensa siitä, että on julistanut itsensä neuvostomaaksi.

Eivät Englannin, tuon Armenian etujen „ikuisen puolustajan“, vakuuttelut, eivät kuulut Wilsonin neljätoista pykälää¹¹³ eivätkä Kansainliiton suurieleiset lupaukset ja sen „mandaatti“ Armenian hallitsemiseen ole voineet (eivätkä olisi voineet!) pelastaa Armeniaa verilöylyiltä ja fyysilliseltä tuhoamiselta. Ainoastaan Neuvostovallan aate toi Armenialle rauhan ja kansallisen uudestisyntymisen mahdollisuuden.

Tässä eräitä tosiasioita, jotka johtivat Armenian neuvostoitumiseen. Dashnakkien, Ententen asiamiesten, turmiollinen politiikka johtaa maan anarkiaan ja kurjuuteen. Dashnakkien aikaansaama sota Turkin kanssa kärjistää Armenian vaikean aseman äärimmilleen. Nälän ja oikeudettomuuden kiusaannuttamat Armenian pohjoiset maakunnat nousevat marraskuun lopulla

kapinaan ja muodostavat Armenian sotilaallisen vallankumouskomitean, jonka päämiehenä on toveri Kasjan. Marraskuun 30 päivänä saadaan Armenian vallankumouskomitean puheenjohtajalta toveri Leninille osoitettu tervehdyssähkösanoma, jossa tiedoitetaan Neuvosto-Armenian syntymisestä ja Delizhanan kaupungin valtaamisesta vallankumouskomitean toimesta. Joulukuun 1 päivänä Neuvosto-Azerbaidzhan luopuu vapaaehtoisesti riidanalaisista maakunnista ja julkaisee asetuksen Zangezurin, Nahitshevanin ja Vuoristo-Karabahin luovuttamisesta Neuvosto-Armenialle. Joulukuun 1 päivänä vallankumouskomitea saa tervehdyksen turkkilaiselta päällystöltä. Joulukuun 2 päivänä saadaan toveri Ordzhonikidzen tiedoitus, että Erivanin dashnakkihallitus on karkoitettu ja Armenian sotaväki on suostunut alistumaan vallankumouskomitean määräysvaltaan.

Armenian pääkaupunki Erivan on nykyään Armenian Neuvostovallan käsissä.

Vuosisatoja jatkunut viha Armenian ja sitä ympäröivien muhamettilaisten välillä ratkaistiin yhdellä iskulla, luomalla veljellinen solidaarisuus Armenian, Turkin ja Azerbaidzhanin työtätekevien kesken.

Tietäkööt kaikki, joiden tietämän pitää, että niin sanotun Armenian „probleemin“ ratkaiseminen, jonka ratkaisemiseksi imperialistisen diplomatian vanhat sudet turhaan vaivasivat päätään, on ollut voimainmukaista vain Neuvostovallalle.

Eläköön Neuvosto-Armenia!

„Pravda“ № 273,

joulukuun 4 pntä 1920

Allekirjoitus: J. Stalin